

Een dankbare herinnering aan

Maria Geziena Rast

echtgenote van

Johannes Martinus Verhaegh

Zij werd op 8 oktober 1932 te Heerde geboren. Gesterkt door het Sacrament der Zieken is zij op 22 april 1997 overleden in het Streekziekenhuis Koningin Beatrix te Winterswijk. De Eucharistie bij haar uitvaart vierden wij op 25 april in de H. Calixtuskerk te Groenlo. In de verwachting van de verrijzenis ten leven hebben wij haar daarna te rusten gelegd op het R.K. kerkhof te Groenlo.

Met verdriet en pijn in het hart moeten wij afscheidnemen van mijn lieve vrouw, onze goede moeder, opoe en overgrootmoeder. Voor ons allen komt haar dood veel te vroeg. Zo graag hadden we haar in ons midden willen houden. Maar tegen haar ernstige ziekte was geen kruid gewassen. Haar krachten waren op en allen stonden wij machteloos. En we proberen er vrede mee te hebben dat zij nu van haar ziekte en lijden is verlost en in vrede kon sterven.

Wij zullen haar in onze herinnering en in ons hart bewaren als een allerliefste echtgenote, moeder en oma. Zij was een vrouw met een zacht karakter, altijd vol zorg voor allen die een beroep op haar deden, en natuurlijk in de eerste plaats voor het grote gezin van tien kinderen dat aan haar werd toevertrouwd. Zij was best trots op haar kinderen, graag had zij ze allemaal om zich heen en zij

genoot ervan als haar zes zonen van hun werk even bij haar koffie kwamen drinken. En vooral zondags was het een zoete inval bij opoe en had zij voor iedereen soep. De kleinkinderen hadden in haar een lieve oma en zij verwende hen graag. Zij mocht de geboorte van haar eerste achterkleinkind nog beleven, maar bij de doop kon zij niet meer aanwezig zijn.

Lijden bleef haar op haar levensweg niet bespaard: het verlies van haar eigen ouders, van haar drie zussen deed haar veel pijn. Maar de allergrootste wond voor haar, haar man en het hele gezin, was het plotselinge en veel te vroege overlijden van de oudste zoon en broer Sjef in 1983, een verlies waar niet overheen te komen was. Gelukkig was zij een gelovige vrouw, die haar nood heel vaak bij O.L. Heer en bij Maria zal hebben neergelegd. Daar zal zij ook haar kracht gevonden hebben om verder te gaan totdat zij zelf ziek werd.

God onze vader, wij zijn verdrietig om het overlijden van onze goede en lieve echtgenote, moeder en opoe. Waarom nu al? Wij vragen het U en krijgen geen antwoord. Wij danken U voor haar leven, voor alles wat zij ons gegeven heeft. Moge zij nu een goede plaats hebben in Uw huis met ruimte voor velen. Schenk ons Uw troost en kracht, zodat wij verder kunnen leven. Help ons om elkaar tot steun te zijn. Mogen wij op Uw hulp rekenen? Amen.

Voor uw belangstelling en meeleven tijdens haar leven en na haar overlijden, zeggen wij u hartelijk dank. Het heeft ons goed gedaan.

J. M. Verhaegh,
kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind